

ÂM THANH CÒA MÙA XUÂN

Viết bởi NT1 Đặng Văn Thanh
Thứ bảy, 28 Tháng 1 2012 13:48

Trong bốn mùa xuân hạ thu đông, có lẽ mùa xuân là mùa có nhiều âm thanh đặc biệt nhất. Đó là tiếng réo gọi âm thanh làm se thắt lòng những kẻ tha hương, tiếng réo rắt cò a cung đàn, lời ca tiếng hát, tiếng chúc tụng vv...

Ai xa quê mới thấm thía được nỗi “Bâng khuâng chi u ba m m i T t”. Tiếng gọi mùa xuân như thì thầm như c như : Dù ai có bận rộn trăm công ngàn việc cũng ráng bôn ng bã thu xếp cho xong, để kịp về đoàn tụ chung vui ba ngày tết với gia đình, làng xã, quê hương; hay cũng ráng thanh toán cho xong các món nợ năm cũ và lập niềm hy vọng riêng năm mới mình sắp gặp may...

Tiếng gọi mùa xuân rõ nét nhất là đến với các em bé. Không có gì làm chúng háo hức, rôm rốp cho bằng, khi nghe cha mẹ chúng bàn với nhau sắm sửa sang, trang hoàng nhà cửa, hay tết bết gói bánh tét, bánh chưng... Rồi tiếng tí tách cò a bốp lạp hắng, tiếng sôi sùng sục cò a nấu bánh... Tiếng gọi cò a mùa xuân thốt số đã mang đến cho chúng biết bao niềm vui và hy vọng: Nào là được nghe hức, được đi nhng b để mới nhất; nào là được nhìn nhng phong bao lì xì; nào là được ăn uống thoải thích, được đi với cha mẹ về thăm Ông Bà nội, ngoạii ...

Rồi mùa xuân thốt số đến với ngàn hoa khoe sắc thm. Tiếng chim én riu rít gọi đàn, tiếng pháo nổ đì đùng, tiếng trống tiếng chiêng, tiếng đàn tiếng hát, nhng lời chúc mừng năm mới... Tết cò các âm thanh đó nghe thốt rộn ràng, thốt vui vẻ, thốt hnh phúc. Chúng hòa quyện vào nhau để chào đón Chúa xuân về.

Âm thanh cò a mùa Xuân là như thế! Hai chữ âm thanh, bôn ng gọi trong ta một vài câu hỏi. Âm thanh từ đâu mà có? Được tính cò a âm thanh? Sự tác động cò a “âm thanh có tiếng” và “Tiếng vọng cò a âm thanh” (Echoes) đến từ tiếng và hành động cò a con người ra sao? Ngoài âm thanh có tiếng và dâm này còn có loại âm thanh nào nữa? Tôi muốn nói đến loại (ÂM THANH

ÂM THANH CẢ MÙA XUÂN

Viết bởi NT1 Đặng Văn Thanh
Thứ bảy, 28 Tháng 1 2012 13:48

KHÔNG TIẾNG). Mọi các bạn theo tôi, chúng ta cùng đi vào thế giới của âm thanh .

I). Âm thanh từ đâu mà có?: Âm thanh là một hiện tượng vật lý. Không gian quanh ta là không khí. Không khí là hỗn hợp các chất khí, trong đó bao gồm các phân tử vật chất, các phân tử này có sự năng lượng nên luôn dao động, va chạm nhau, văng ra mọi hướng. Khi ta lấy tay vỗ vào mặt trống hay mặt bàn... Các phân tử quanh khu vực sẽ bị đẩy lùi và dồn nén lại nhau. Các phân tử này đã có sự năng lượng trước đó; Ngay sau khi vỗ, mặt trống (hay mặt vật chất) rung động tạo ra một lực dồn nén làm các phân tử di động nhanh hơn và va chạm mạnh hơn. Chúng sẽ tạo ra các làn sóng năng lượng (có các tần số khác nhau) lan truyền đi theo bước sóng dài hay ngắn tùy theo ta vỗ mạnh hay nhẹ. Màng nhĩ trong tai của chúng ta là một màng mỏng, sau khi tiếp xúc với các làn sóng năng lượng của các phân tử, màng sẽ rung động theo cùng một tần số của sóng năng lượng. Sự rung động sẽ được các tế bào lông trong tai chuyển thành kích thích điện năng, theo dây thần kinh thính giác lên não để nhận diện ra loại âm thanh.

Đơn vị đo cường độ âm thanh là decibel (db). Âm thanh khi hoàn toàn yên lặng là 0 db, của cuộc nói chuyện thông thường là 50 db. Âm thanh ngoài đường phố thường khoảng 80 db, của ban nhạc rock khoảng 110 db. Đơn vị khoảng 130 db âm thanh sẽ gây khó chịu cho tai. Tiếng ồn lớn có thể có cường độ 140 db. Ta sẽ hoàn toàn bị điếc khi tiếp xúc với âm thanh có cường độ 160 db. Âm thanh cũng cần có tần số thích hợp, do bản thân đơn vị Hertz. Đây là số lần mà sóng âm thanh đi qua một điểm trong một giây đồng hồ .

II). Các tính của âm thanh:

1,- Tính đồng thời và không ngăn ngại: Vận tốc âm thanh truyền đi trong không khí với khoảng cách 1100 feet là 01 sec. Thế nên nếu chúng ta ở cùng khoảng cách này, dù bất cứ phương hướng nào, thì tại của chúng ta sẽ nghe tiếng trống cùng một lúc (ít nhất khi ta ở ngoài khoảng cách này tại chúng ta vẫn nghe, nhưng âm thanh yếu dần); Và khi tiếng trống ngừng đánh thì tại chúng ta đồng loạt không nghe. Tuy nhiên “cái nghe” của thính giác, cũng vẫn luôn tồn tại trong ta, bởi lý do là khi tiếng trống đánh lên, tại chúng ta là ĐỒNG THỜI nghe. Nhờ vậy âm thanh phát xuất từ một nơi, nhưng tất cả mọi phương hướng đều cùng nghe một lúc. Ngoài ra, âm thanh và tai chúng ta vẫn KHÔNG NGĂN NGẠI lẫn nhau, khi tại vẫn nghe được âm thanh của chiếc đồng hồ đeo tay kín bịt vào trong thùng đồ y tế, dán kín lại; Hoặc vẫn nghe được âm thanh trong một phòng đã đóng kín cửa hay đã dùng các đồng hồ cách âm.

2.- Tính dội v (Echoes): Ở vài nơi chúng ta có thể nghe tiếng vang v v cờ a âm thanh, tiếng này đi theo liên v i tiếng khác càng lúc tiếng càng yếu dần. Chúng ta hãy đi vào vùng đồi núi có vách đá và hét lên thật to. Âm thanh sẽ tắt dần vang dội n dội i núi, một chút sau ta sẽ nghe tiếng dội i đồi núi v v . Nghe n núi g n ta, âm thanh sẽ dội v nhanh hơn là khi nghe n núi xa.

Như vậy rõ ràng âm thanh và “sẽ nghe” có tính cách tương quan. Có nghĩa là “có sẽ nghe” là “có âm thanh”. Bởi lẽ có âm thanh mà không có sẽ nghe cờ a thính giác thì âm thanh hoàn toàn vô nghĩa và vô tác dụng . “Sẽ nghe và âm thanh” này có tính cách TRÒN ĐỒ Y, KHÔNG NGẮN NGỒ I VÀ VỒ NG VỒ .

III). Sẽ tác dụng cờ a âm thanh :

1.- Âm thanh có tiếng: Âm thanh có tiếng là âm thanh phát ra do sẽ rung dụng. Trong thanh qu n có hai dây thanh âm.

Hai dây này rung dụng khi có một lớp cờ a không khí đi qua. Nếu dây thanh âm thả giãn sẽ rung dụng như v i t n sẽ th p. Nếu có một sức ép mạnh lên chúng sẽ rung dụng v i t n sẽ cao. Ở ng i nam dây thanh âm phát triển dài hơn n (dài khoảng ba phần t inches), nên giọng ng i nam trầm và m. Ở ng i n dây thanh âm ngắn hơn, nên khi bắt dụng sẽ rung v i t n sẽ cao, vì vậy giọng n nh lót và cao vút.

Khi ta nghe người nói êm dịu như nhàng lòng ta cảm thấy thoải mái và nhìn người cờ a mình như một người bạn thân thiết, hay như là một người yêu. Khi nghe tiếng nói thô lỗ c c c n, đay nghiến, ch i b i thì tâm ta ch t nóng bừng như ng n l a, đ m t tía tai. Thế là ta xem “tên y” như là một kẻ thù ch ng đ i Tr i chung.

Chúng ta hãy nghe cờ Nguyễn Du di n t v sẽ tác dụng cờ a âm thanh. Khi Thúy Kiều và Kim Tr ng l n đ u g p g :

ÂM THANH CẢ MÙA XUÂN

Viết bởi NT1 Đặng Văn Thanh
Tháng bảy, 28 Tháng 1 2012 13:48

So lên dây vũ, dây văn,
Bên dây to nhỏ theo vãn cung thanh.
Khúc đầu Hán, Sáo chi lên trống,
Nghe ra tiếng sáo, tiếng vàng chen nhau.

.....
Nghe lên đèn khi tối, khi mờ,
Khi lên tiếng i tiếng đó cũng nghe tiếng sáo.
Khi tối a gọi, khi cúi đầu,
Khi vò chin khúc, khi chau đôi mày.
Rừng hay thì thốt là hay,
Nghe ra tiếng đàn rừng nuốt cay thối nào!

Bây giờ là tiếng đàn khi Kim Kiều hát i tiếng đoàn viên, sau 15 năm xa cách:

Phím đàn dịu dặt tay tiên,
Khóe trầm cao thấp, tiếng huyên vọng xa.
Khúc đầu đêm m m đêm hòa
Y là hát đi p hay là Trang sinh?
Khúc đầu êm ái xuân tình?
Y hát n Thúc đi hay mình đi duyên?
Trong sao châu đi du nh khuyên
M sao hát tiếng c Lam đi n m i đông?
Lọt tai nghe suốt năm cung,
Tiếng nào là ch tiếng nào nùng xôn xao,
Chàng r tiếng: Ph y tay nào?
Xa sao s u th m, nay sao vui v y?

Rõ ràng âm thanh đã tác động đến tâm trí và hành động của con người. Tại chúng ta hàng ngày nghe biết bao nhiêu loại âm thanh (Tiếng đàn, tiếng nói, tiếng ồn ào của xe cộ vv...) và chúng ta đã rong ruổi theo chúng từng phút từng giây. Sao chép trong ta hoàn toàn không có. Và sự thật là, chúng ta đã vào ra SINH TỬ từng phút, từng giây theo sự quy định của luật nhân quả âm thanh. Vì khi lúc nghe một câu nói..., ta sẽ xúc động như sinh tình. Ta đi theo nó rồi bị cuốn hút một cách không ngừng nghỉ, mà ta không hay biết. Tâm lý ta bị kích động. Ta có thể, vào lúc đó, đã yêu thương, giận ghét hay tham lam... Hành động của chúng ta có thể là vứt ve áo yếm, xé quần áo rách, và dùng mọi cách để mang về cho mình số tài sản mà mình muốn có... Đến một lúc nào đó ta giật mình giật mình i "Câu nói y", nó đã biết tâm trí. Nó đã sinh ra và đã

ÂM THANH CẢ MÙA XUÂN

Viết bởi NT1 Đăng Văn Thanh
Thủ bút, 28 Tháng 1 2012 13:48

đi t. Tâm lý và hành động của ta vào lúc đó cũng đã sinh ra và đã đi t r i. Gì ch còn l i là các h u qu ...Và c nh v y ta đã l p l i su t c m t ki p ng i...

2.- Các tiếng vọng của âm thanh và ký ức: Nh trên nh trên ta đã nói đ n s d i v c a âm thanh (Echoes). Thân th con ng i có năm giác quan đó là th giác, thính giác, kh u giác, v giác và xúc giác. Và m t ph n quan tr ng n a, đó là ý th c. Năm c quan và vùng ý th c này luôn t ng quan m t thi t l n nhau. Trong đó th giác và thính giác là hai c quan m t thi t và th ng x d ng nhi u nh t.

Ph n ý th c này n m trong h th ng th n kinh não b , nó t o ra các t duy.gi i quy t các v n đ và l p ra các k ho ch. Nó đi u khi n các ch c năng, hành đ ng ph n x các b ph n t ng quan c a c th . Riêng bán c u não trái, th hi n các vùng đ c tr ng c a ho t đ ng não g n li n v i vi c: đ c hi u ch vi t; nghe và hi u ý nghĩa hàm ch a trong l i nói; t duy qua l i nói và phát ngôn b ng l i nói; và sau cùng là l u tr c các ngôn ng , tri th c vào KÝ C.

H ng ngày, chúng ta ph n l n ti p xúc v i môi tr ng bên ngoài và các cá nhân khác đ u qua nghe l i nói, dùng l i nói đ đi n t đi u mu n nói. S vi c nghe và nói, không ph i ch xu t hi n m t l n r i m t h n mà đ âm c a nó còn n m trong ký c. M i vi c trong ký c s n m yên đ m t lúc nào đó nó l i tr v ...

M t ngày nào đó, chúng ta b ng nghe trong lòng mình ti ng nói xa x a, m t lo t các âm thanh dĩ vãng. Nó đ n th t b t ng , không báo tr c và chúng ta cũng không h nghĩ nh v nó...Ta đang xem TV, b ng ti ng còi tu huyết vang lên t trong màn nh truy n hình, đ a ta vào vùng k ni m...Thu còn là SVSQ n i x Đà L t s ng mù...Ti ng tu huyết chát chúa vang lên phá tan s t nh m ch c a khu doanh tr i. Đám SVSQ b t d y nhanh nh ch p, quân ph c súng ng s n sàng, đ m t loáng sau s nghe ti ng hô nghiêm kéo lê thê c a thi u úy Ngôn. Hay ti ng nghiêm c t ng n c a thi u úy Th n. .. R i ti ng “Vào hàng Ph t” c a th ng Xuân (T), hay ti ng khan đ c c a th ng Ph ong (V n đ xô b p), hay c a th ng Tri Vũ, ti ng nói nh nhàng c a Thi u Tá Năm trong Ph n Xá...Vui nh t là nh ng ti ng ngáy lên b ng xu ng tr m c a nh ng tay “Bán tr i không m i thiên l i”, th ng Doãn S n, Tu n (G u), th ng Đoàn, th ng Đoán, th ng Điền N ng, vang lên đ u đ n m i khi tr a hè n ng g t, nh ng b i t p bên tr òng Võ B . R i nh ng bu i chi u, sau m t ngày h c t p c c nh c, âm vang c a bài “1, 2, 3, 4 đây khúc ca vang n i quân tr òng đ y hào hùng...” c a t ng Đ i Đ i đã nói lên cho các SVSQ bi t r ng gi “Tan hàng! C g ng!” đã đ n. Đ âm không ng ng ó đó, vì ti ng c òi n c n , hô hô, há

ÂM THANH CẢ MÙA XUÂN

Viết bởi NT1 Đặng Văn Thanh
Thứ bảy, 28 Tháng 1 2012 13:48

há cả a cả đám khi nghe tin thong Hông (Rón) và a lập đợc chi n công hi n hách: đợc đợc c m t con r n “b t nái!” ...Nhng lúc s p khám quân trang l i nh đ n ti ng cả a thng Bùi Ty, “Cái bót cả a tau mô?”. Thng th t l n th n! C ch y qua ch cả a thng Sang, thng Chính là tìm ra ngay, vì hai “thng n” chuyên c m nh m bàn ch i cả a ng i ta ...R i l i ti ng c i t m n, ngoác m m ra cả a thng Minh (ĐR) vì nó n i ti ng là thng lau súng s ch...Ti ng thng Vũ (Bô) c i c u tài, g i súng gi h d m. (khi đi kích bên ngoài), đ cho nó dù ra ph th m “con b” cả a nó...Ti ng hát tr tình cả a thng Long (s a) qua bài “M a Sài g n m a Hà N i”, ti ng th i Harmonica b ng súng garant cả a thng Tuấn (m p); ti ng tr m m cả a thng Quách Đ c Thanh, v i nhng l p lu n v ng ch c, phê phán thng thng, ch nghĩa Duy V t B n Ch ng cả a C ng S n...Ti ng ca “bu n v i v i” cả a Đ i Úy Th nh khi c t lên “có, có, có...m t chi u tôi đ n th m em”...Nhi u l m, còn nhi u l m, nhng đ âm...Chúng đã s ng, đã di t m t th i, gi thì chúng đ i v mang bao k ni m nh nhng. “Ng i trăm năm cũ” thng còn đ a m t!

Nh v y âm thanh có ti ng và nhng đ âm cả a nó đã th t s chi ph i và tác đ ng vào t t ng, hành đ ng sinh ra r i di t, cả a con ng i. Và nhân lo i chúng ta đã t mình đ n thân ra vào ch n sinh t này, không bao gi m i m t...

IV). Âm thanh không ti ng: N u đ a vào t duy khoa h c liên quan đ n âm thanh, nh s ch n đồng cả a v t ch t trong môi tr ng, s rung đ ng cả a các t n s và c ng đ. Ti p theo là s rung đ ng cả a màn nhĩ, c ng v i ý th c v s nghe cả a c quan thính giác, thì ta có th k t lu n r ng làm gì có âm thanh không ti ng và s k t lu n theo lý trí con ng i nh v y đ c xem là đ ng. Nhng khoan, trong ta ngoài lý trí còn có tâm h n (ph n vô hình mà ta không trông th y). Nh v y s mô t, l p lu n của lý trí là đ ng, nhng ch cả a đ (!).

Đã bao l n trong đ i, b n nghe ng i ta nói đ n các câu nh : “Ti ng nói con tim”, “Ti ng g i non sông. Tình yêu t qu c”, hay “Ti ng g i cả a ni m tin, l ng nghe ti ng Chúa. Ân kêu g i”, hay “Ti ng Di u âm trang nghiêm” ? V “Ti ng nói cả a con tim”, ch a bao gi ta nhìn th y chúng. V y mà cả đ n tu i thanh niên, sau lúc đ y thì, m i l n “tim lên ti ng g i” là có m t thúc đ y vô hình nào đó khi n ta ph i yêu m t ng òi khác phái, yêu say đ m, đ n i ch t không đ t, b c không r i...Ng i đó k l thay, ch là m t trong s hàng trăm t con ng i trên th gi i. Nhng đó ch là nhng âm thanh không ti ng b c th p, vì nó có t ng quan v i đ c v ng th m kín trong con ngu i, tình yêu cả a nó mang tính ch t chi m h u!

“Ti ng g i non sông. Tình yêu t qu c”. Non và sông đ đây hoàn toàn tr u t ng. Nó không

ÂM THANH CẢ MÙA XUÂN

Viết bởi NT1 Đăng Văn Thanh
Thứ bảy, 28 Tháng 1 2012 13:48

phôi là một ngọn núi hay một con sông cả thảy nào, trên lãnh thổ mà tập thể con người đang chung sống. Nhưng khi quây quần gia lâm nguy bởi giặc ngoại xâm: Non sông lên tiếng, thì bất kể là già trẻ lớn bé, đều cùng nhau quy tập, thì một lòng giết vong non sông, âm thanh không tiếng này là một tiếng cao hân, nhưng nó vẫn còn liên quan đến sự sống chết, tiền tài của cải cá nhân, gia đình và đất nước. Tình yêu này mang tính chất báo thù nhưng gì mình đã có!

“Tiếng gọi niềm tin; Ân kêu gọi” hay “Tiếng Diều Âm trang nghiêm”. Đây là loại âm thanh không tiếng cao siêu mà u nhĩm. Nó luôn có sự trong lòng cả mọi người, tập thể sống sinh cho đến lúc báo cáo. Nó nằm im trong lòng cho nên ta không nghĩ rằng nó có. Nó tiếng phôi cho đến một ngày nào đó nhân duyên báo ứng. Ngày đó con người nghe tiếng gọi gọi và một chân lý, phù hợp với mình. Niềm tin liên hệ khi, họ có thể là báo cáo và một tập thể, tình phôi mà u, tình yêu đức và tham vọng để là xa miến tập thể. Tiếng kêu gọi tập thể trên cao, một cõi gọi vô hình, huyền bí, thôi thúc trong lòng mọi cá nhân hay tập thể, khiến họ tập thể nhiên tin, tập thể nhiên hy vọng và một cõi thể gọi bình an, an lạc đời đời, nên đó sự có một MÙA XUÂN VĨNH CỬU và khi là xa cõi tập thể hạnh phúc an trú nên cõi vĩnh hằng đó!

Bây giờ thì chúng ta đã có khái niệm về âm thanh có tiếng và âm thanh không tiếng. Hai cõi âm thanh này là hai thể gọi riêng biệt. Âm thanh có tiếng và để âm cả nó, nên ta nghe theo, chúng sự đến chúng ta đi bên bên vào ba cõi tham lam, thù hận và dục vọng nhưng cảm động đức đức đức đức. Âm thanh không tiếng là thể gọi cả sự im lặng, tập thể tĩnh, bình an và an lạc. Đó không có sự cảm động, không có khổ đau, không sinh không tập thể...

Chúng ta tập thể sinh ra cho đến lúc lớn lên, già rồi chết. Tập thể này qua năm nay ... cả những chàng “Thanh niên hoang đường”, hay “chàng cùng tập thể”, lia báo nhà người cha thân yêu giàu có cả mình, để lang thang kiếm sống. Mãi mê theo tiếng gọi cả những âm thanh kỳ quái mà quên một đức đức đức ... Bây giờ muộn quay lại mái nhà xưa, chỉ còn một cách là xoay cái tính giác, cái sự nghe cả mình, để nghe cái ÂM THANH KHÔNG TIẾNG. Âm thanh đó chính là tiếng kêu gọi huyền bí đã có sự trong ta. Sự xoay cái nghe tập thể nghe ATKT bên trong quây là không đến gọi. Đầu tiên là tập thể những biệt âm thanh và để âm nào sự kéo mình đi vào 3 nên tham, sân, si. Khi tập thể là phôi nên xưa, cả thảy chúng thì nên ra ngay, rồi “đi một nhiên thể tập thể” chúng sự tập thể nhiên biệt một. Sau cùng là thói quen “đi một ai nên đi”

Người ta thể một đức đức nghĩa và tình yêu thể tập thể là tình yêu đến tập thể hai phía. Yêu đến phôi một đức đức không thể nào là tình yêu tập thể nên. Tình Yêu Thể một đức đức hay Đức Bi Tâm cũng vậy (!). Qua hai câu

ÂM THANH CẢ MÙA XUÂN

Viết bởi NT1 Dành Văn Thanh
Thủ bút, 28 Tháng 1 2012 13:48

chuyện “chàng cùng t” và “thanh niên hoang đàng”, dù cho rằng người cha thân yêu, luôn ôm ái rêu gọi con về. Nhưng đứa con cứ mãi nghe theo “tiếng khuyên giục kèn”, bước đi không quay đầu trở lại... Thì tiếng kêu gọi thì thm đó tht không có tác dụng gì!

Bạn có bao giờ trải qua những phút giây “cơn t” không?. Lúc đó trên người bạn chỉ có những dây, nào là dây chuyện IV, dây tim p máu, dây đo điện tâm đồ, dây thở oxy ... Cái chết đi kèm với cái sống chết trong gang tấc!. Lúc này âm thanh có tiếng không còn đến quy nhĩ u bạn, những các DÂM, chúng cứ kéo nhau về nồm nồm p ... Bạn đừng lo, vì không ai biết mình hiện là chính mình, vào lúc đó, tìm những đồ p những não mình còn sống ...mất vài giây!. Giá vào lúc đó ta tập trung cao độ, để toàn sức lực còn sót lại để nghe cho tht rõ cái ÂM THANH KHÔNG TIẾNG, thành tâm t ý rằng mình muốn quay về lại “mái nhà xa”. Rồi để hai tay nắm chặt lấy bàn tay của Cha Yêu Thờng hay của Đấng Tể Bì; vù mọt cái lên cho kịp “phi thuyền”, chuyện chót của chi u ba mồi i t; về lại quê hương, đó chỉ có Mùa Xuân Vĩnh Cửu. Nghe đi! Nghe đi!, có mất lúc nào đó bạn sẽ nghe được tiếng của mất bàn tay !

NT1 Dành Văn Thanh